

Беседа Владике Артемија на празник Преподобног Јустина Ћелијског 2017. године у манастиру Преподобног Јустина Ћелијског у Барајеву

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Нека је благословен данашњи дан, браћо и сестре, и ово свето место у коме смо се сабрали да прославимо новог угодника Божијега преподобног оца нашег Јустина Ћелијског коме је овај манастир посвећен. Овај празник је слава овога манастира. Као што сваки домаћин има своју крсну славу, тако и свака црква или манастир има ону славу коме је светитељу она посвећена.

Данас преподобног Јустина Ћелијског славе на свим местима у нашој Српској Православној Цркви, у свим нашим катакомбама, слави се и у манастиру Ћелије где његове свете мошти почивају. Он, иако тамо почива својим светим моштима, није далеко ни од нас одавде, него је близу свакога онога који исповеда Праву Веру Христову, који следује оној науци којој су следовали свети апостоли, свети отац Сава српски, владика Николај Жичкии преподобни Јустин Ћелијски. Они су ти наши путокази, они су наше путовође, они нам показују пут како треба живети овде на земљи, у овоме животу, да би смо постали достојни да будемо грађани Царства Небескога и да наследимо живот вечни ради кога је Господ и дошао на земљу, постао човек, проповедао људима, пострадао од људи, васкрсао и вазнео се на небо. Све је то Господ учинио, браћо и сестре, да би људе спасио и избавио од греха, смрти и ђавола, од те троглаве аждаје, која је дошла на род људски од праоца нашег Адама па све до Господа Христа. Тој науци је учио преподобни Јустин Ћелијски. Он је 31 годину служио у манастиру Ћелијама и непрекидно проповедао и онда када није било народа, када је било само сестринство манастира и још можда понека душа из Ваљева. Али, он је говорио тако јасно, тако громогласно, као да пред собом има хиљаде слушалаца. Зашто је он то тако говорио, браћо и

сестре? Зато што је знао да ће његове речи одјекивати и после његовога живота. И заиста, његова наука, његове беседе, његове књиге, његова житија светих, његове догматике и данас су духовна храна свима онима у роду нашем и у роду Православном који су жедни и гладни Бога Живога. У његово време на земљи многи га нису разумели, многи су га осуђивали као екстремног, као некога који претерује у својим беседама и своме животу, а отац Јустин је једном приликом рекао и пророчку реч: "Мене ће Срби разумети тек после 50 година." И ево, заиста је тако. То његово пророштво се испуњава од самога дана његовог упокојења, када је његов култ у народу нашем заживео одмах. Још за живота њега су сматрали светим авом, и после смрти поготову, и најзад, дочекао је да га Бог уврсти у ред својих светитеља. Али, још није дошла она пуноћа о којој је он говорио. Да, тек после 50 година. Ко доживи, видеће, сазнаће и видеће како је Бог прославио оца Јустина.

Ми, данас који живимо, који се угледамо на њега, који ходимо стопама његовим, који смо прогањани као и он што је био прогањан целог живота свога за Веру Праву, за Истину Христову, за Цркву Православну, имамо њега као потпору, утеху и снагуза истрајност на нашем путу, на путу православног исповедања Вере. Да чувамо Веру нашу Православну онакву какву је Господ проповедао, како су апостоли проповедали, свети оци утврдили и одогматили, свети отац Сава засадио у роду нашем српскоме, а свети владика Николај и отац Јустин приближили ту Веру и ту науку савременом роду нашем и народу нашем у Србији, народу српскоме.

Нека Господ молитвама свих ових светитеља, пре свега преподобног Јустина Ћелијског, коме данас узносимо ову Свету Литургију, да нам дарује снаге да будемо и останемо оно што треба да буде Православни Хришћанин. Да би смо и ми када пођемо одавде били удостојени да се нађемо тамо где се они данас налазе, у Царству Христа Бога нашега, и да тамо и ми са њима свима славимо Оца и Сина и Светога Духа, Тројицу Једносушну и Нераздељиву кроза све векове и сву вечност. Амин.